

Agent ovre i Sverige, som fik 2 Kr., de 8 Kr. tjente de saaledes selv. Der var blandt disse, som jeg sagde, netop en Svensker, som ikke kunde drive Virksomheden i Sverige, han tog til Danmark og foretog den saa, her. Der kom Henvendelse fra det svenske Gesandtskab til den danske Udenrigsminister, der lod den gaa videre til Justitsministeren. Der blev saa indledet Undersøgelse, og de vedkommende blev dømt ved Kriminal- og Politiretten, men frifundne ved Højesteret med den alt anførte Begrundelse, at man ikke mente, at Loven af 6. Marts 1869 omfatter de Tilfælde, hvor Afhændelsen alene finder Sted i Udlandet, altsaa foretages herfra, men finder Sted i Udlandet. Hvis denne Fortolkning skal opretholdes for alle de i Loven af 6. Marts 1869 ommeldte Forbud, vil Loven slet ikke komme til at dække det, som var dens Formaal. Saa vil man ogsaa komme til, at Salg af Klasselotteriets Lodsedler er tilladt gennem alle og enhver, ikke alene gennem autoriserede Kollektører, naar dette Salg alene finder Sted til Udlandet. Med andre Ord: der kunde etableres uautoriserede Klasselotterikollektioner her i København, naar Kunderne alene var hjemmehørende i Sverige. Og man vilde ved at lægge denne Fortolkning ind i § 2 naa til, at der skulde kunne oprettes i København et selvstændigt privat Klasselotteri, naar Lodsedlerne alene blev solgte i Udlandet. Det kan aldrig have været Meningen med Loven af 6. Marts 1869, hvori det for at fremme Statens Indtægter forbydes, at der oprettes uautoriserede Klasselotterier, og alle andre Lottospil er forbudte, at der saa skulde kunne laves private Lotterier her i Byen, naar blot Sedlerne blev solgte til Udlandet. Det er for at forhindre, at saadant skulde ske, at Lovforslaget foreslaar en Udvidelse af den nævnte Lovs § 2, og Udvidelsen maa selvfølgelig ogsaa ramme, hvad enten saadant Salg er tilladt i Udlandet eller forbudt, saaledes som Tilfældet var i Sverige, idet det, som beskyttes ved Loven af 6. Marts 1869, netop er det danske Klasselotteris Interesser. Jeg skal i denne Forbindelse bemærke, at en Lov af tilsvarende Indhold blev givet under 14. Marts 1911, for saa vidt angik Præmieobligationer, og at denne Lov i den korte Tid,

der er forløbet, har virket ganske overordentlig godt, idet de Forretninger, som den Gang misbrugte Publikum og drog mange Penge ud af Publikums Lommer, nu er blevet standsede. Men nogle af dem har saa slaaet om, og da det blev forbudt at sælge Andele i Præmieobligationer, har de fundet paa at købe Lodsedler i udenlandske Lotterier, tyske og lignende, at lave Interessentskaber i disse Sedler og drive Forretning med Andele i Lodsedlerne. Dette er altsaa efter Fortolkning i Højesteretsdommene tilladt, men hvis dette Lovforslag bliver vedtaget, hvad jeg i høj Grad maa ønske, vil det blive forhindret. — Jeg tillader mig at anbefale Lovforslaget til det høje Tings velvillige Behandling.

Formanden: Eksemplarer af det fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov vedrørende den kommunale Beskatning af faste Ejendomme i Frederiksberg Kommune.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 207; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 551).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, det stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Hvidberg): Udvalget har, som det vil ses af Betænkningen, delt sig i et Flertal og to Mindretal. Flertallet formener, at Lovforslaget, hvis det bliver til Lov, vil virke fremmende for Frederiksberg Kommune, idet den Ængstelse, der er for at opføre nye Bygninger paa Grund af den Mulighed for Skattestigninger paa fast Ejendom, som de gældende Regler giver Anledning til, da ganske vil falde bort. Man er i Udvalget enig om, at den Standsning af Byggeforetagender, som der de sidste Aar har været paa Frederiksberg, for en Del skyldes netop dette, at man